

Fitxa tècnica

Guió Hastings Hago Golosi, Gilbert Mphatso Moyo, Gift Sukez Sukali **Fotografia** Shaibu Essim Bwana, Eric Chan Chandilanga **Música** Sichile Dj Sley **Interpretació** Kelvin Maxwell Ngoma, Hannah Sukali, Edwin Chonde, Desiree Namachotsa, Henry Ching'ombe, Unthandiwe T.chidambo, Patrick Mhango, Kondwani Jalawe Mjumira, Ulemu Maganga...
Durada 113 min **Gènere** Drama **Llengües** Anglès i nyanja, amb subtítols en català

Sinopsi

Una nena que viu amb la seva àvia es veu obligada a vendre plàtans als carrers per sobreviure després que el seu col·legi tanqui per culpa d'assumptes sanitaris i corrupció. En la seva lluita diària, patirà abusos fins i tot per part dels que suposadament han de protegir-la. (FilmAffinity)

Crítica

Una noia de Malawi lluita per la justícia educativa i econòmica

Aquesta pel·lícula presentada als Oscar des de Malawi descriu alguns problemes socials urgents d'aquella nació.

La segona pel·lícula presentada als Oscar per Malawi, una nació del sud-est africà, després de *The Road to Sunrise* de Shemu Joyah l'any 2018, *Fatsani: tale of survival* (*Fatsani: una història de supervivència*) ofereix una representació seriosa de la lluita contra la pobresa i la corrupció. El debut del director Gift Sukez Sukali i de l'escriptor Gilbert Moyo és tècnicament competent encara que una mica desorganitzat en termes de narració, descrivint els problemes socials en termes molt directes, però potser una mica incomplets. Tot i així, el film representa un esforç prometedor per a una indústria local, encara en fase de formació, que serà de gran d'interès per als programadors de cinema africà i els fòrums de temàtica dels drets humans.

Presentant-se en una narració de veu en off, l'heroïna Fatsani Lema (Hannah Sukali) és una òrfena d'11 anys que viu amb la seva àvia (Leliya Samson), malalta, tot i que la noia té més cura de l'àvia que a l'inrevés. Malgrat les considerables tasques domèstiques, la Fatsani aconsegueix anar a l'escola, on la seva aptitud acadèmica és degudament reconeguda per la seva professora, la senyora Phiri (Joyce Chavula). Però el director (Edwin K. Chonde) és un personatge malèvol que no només prohibeix a la noia interaccionar amb la seva única amiga de classe (Charity Kavuta), sinó que conspira activament amb un ministre del govern per sabotejar les activitats de l'escola per tal que la propietat es pugui vendre.

Aproximadament a la mitat de la pel·lícula -on també es presenta un flashback on s'explica el que va passar als seus pares- la Fatsani ha de començar a vendre plàtans al mercat per tal d'arribar a finals de mes. Perd, com a mentora, la senyora Phiri (que ha estat transferida a una nova escola), però guanya una nova figura protectora en el company comerciant Nambewe (Unthandiwe T. Chidambo).

Aquest esforç per aconseguir un mínim de diners està en perill, ja que els venedors que paguen impostos als funcionaris no volen la competència del comerç al carrer sense llicència. Aquests venedors es confabulen amb la fàcilment subornable policia per realitzar dures actuacions de repressió. Enmig d'una d'aquestes actuacions, en què els manifestants protesten contra els seus opressors, la fins ara callada Fatsani agafa un megàfon i fa un llarg discurs denunciant diverses injustícies de la societat. Sorprenentment, aquest discurs genera onades de suport, no solament a nivell local o nacional, sinó a tot el món.

Aquest èxit sobre la corrupció sistèmica podria tenir més força si l'actuació de la noia no fos tan forçada i perquè el guió està mancat d'alguns detalls (per exemple, no s'explica com la Fatsani i la seva àvia sobreviuen abans que la noia hagi de sortir de l'escola per treballar). D'altra banda, les escenes individuals sovint són una mica deficientes en la presentació, amb transicions entre elles que normalment consisteixen en un negre.

Les actuacions mixtes, les seqüències d'acció maldestres i un excés de música d'artistes diversos influeixen a fer que la pel·lícula no acabi de trobar un ritme consistent. Una part molt positiva del film és que la fotografia està molt ben gestionada, amb diverses fotografies fetes amb drons que ofereixen imatges esplèndides.

Així doncs, *Fatsani: tale of survival* pot fer-se una mica llarga. Però, malgrat les limitacions del seu impacte dramàtic, aquesta pel·lícula proporciona una il·lustració molt bona d'alguns dels reptes a què s'enfronta una de les nacions més assetjades d'aquella regió africana.